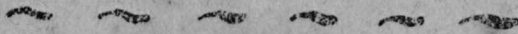

Blunt

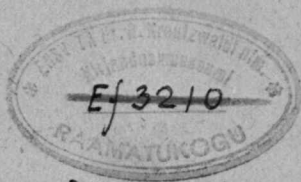
SIHI POLE

52

1922

P29633

Niki Poole

N 2 - - - - - 1922

Johannese ev. 4.55.36.

Nagematud käed täukavad laine laine järele vastu kõrget kallast. üks laine suurem, kui teine, uka. halastamatum kui teine. Hoigab kurnatud kallas. Seal tuleb suurim, kalgin-üheksas laine ja - puruneb aastasadandeid seisnud kallas. Külmad wood kannavad riismed kaugemale ulgurale...

Maru kõigutab võimsate puude latwu ja palmib laiailaotatud oksid. Wabised maa ning rakuwad sügawuses juuredtugewa maru pingutusel. Praginal langes wägew tamm: aastasadanded oli ta kindlalt seisnud, uhkena ja võimsana.

Kirwalt seiswad naabruses puud-wagewam nende seast suri.

Surm kaib üle meeste ridade ja murrab tugewaid kui tammi. tõusis taanena kõgele meie seas Jssanda töömees. kuid ka tema juure astus surm ning wiis keset tööd parema ja kindlama eeswõttele.

Löikuse Jssand seadab oma töötelligad välja, sest põlud on juba walged löikusele. Tema walib selleks paremad mehed, suuremad jõud ja rakkendab neid oma tööle. ta täidab neid walmuga ning annab nende katte laiad väljad.

Heinrich Medelmann oli palju oma Jssanda käest saanud ja wõis ka palju anda. Tema elu töö: tütarlaste puhapäewa koolis on oma tagajärgede poolest suur: osamehe ühin-
gu ödesid on temast lühitud Kristus-amaastuse juure.

Oma elu wiimastel aastatel, olles ühinngu laekahoidja, wiis läbi murdmata energiat ja kindla tahtejõuga mitmed ni-
tarid likud ja tähtsad ettevõtted.

Heinrich Medelmanni murdis surm, kuid tema ei ole mitte surnud.

Juba loou midagi ei kao. Liwateeraks, murtud laine-
test kaldast randab wõudega kõgele sügawama ookeani

põhja, a. s. sunnita seal teistega oma saanaste liiwa-
terakesteg; maaratuma liiwakiivi maed, mis kord aas-
tasadade järele võivad teki ühe wee pinna ja endal
kanda rikkalikku t. inestikku.

Kollane leheke mis sügisel maha langes ja porisel
maapinnal ära mädanes, võib kevadel juba kõige ilu-
samas öies neile toredates värvides vastu särada.

Aga kui ka need kõik kord kaovad, ei kao mitte Jssan-
da sõnad ja ei kao nende töö, kes Jssand sõnu noorte
südame tesse on istutanud.

Heinrich Medemann elab ja elab ka temast wisatud
usu seeme. Muid teda ennast pole enam meie keskel ning
tema töö nõuab uusi jõude, kes ennast täiesti Jssand
katte annaksid et Suu Meister võiks neid waega taita
ja oma võljadele tööle saata.

Unke ja tugew tamm langes. Noored tamm wõsüd, teie
süüate allika juures, kust teie juured võivad värsket
vet imitada, teie peate paistawad e usawa paikese kii-
red ja suur mets teie t. a. warjab teid marude eest-
tõus-ke kõrgmale, lotage krooni laienale ja saage tugewa-
teks tammadeks.

Jssandas tugewate ja teie meele paraliste töö ei kao,

waid pärib kord ehk krooni.

Wõtate põldusid, sest need on ju walged lõikusel.--
Noored, ette sihipidega.

L. L. O.

ÄRKA MU HING, OH ÄRKA.

Ärka mu hing, oh ärka.

Sest kuu, liig; kuu oled sa maganud sura --und.

Wata, juba hiline sügis kae. ning langemas warjud, süga-
wad, tumedad.

Küll veel kord sarawad puud paikese kiiltele kuulutatatud
kuld, küll veel kord sinas taewas oma õie nas lauuris,--

aga wata, juba liiginemas rasked pilwed, juba nad on war-
jawad taewa uhaast sinist enda lootubeta nalusses mätta,

jub langemas puudeit kulli; langemaamuste, nawita ass-
porri.

ärka mu hing, oh ärka sest hiljeks on saanud, ning lange-
mas warjud sügawad, tumedad.

Kuis wõid sa veel magada?

Kas ei kuulnud sa nutwat naalt, häält, mis kostis kui waest-

lapse nuuksumine, kes metsas eksinud? Mule sea, kosta-
wad teised, kolmandad, -ikka uned hääled, nad tõusewad
ning painduwad, -ent wiimaks ühte, südant lõhestawasümf-
ooniasse ühendades:

"Päästke, päästke, oh tulge wälja ja päästke meid."

Ma käisin inimlaste juures, neid tundma õppida püüdes.
Ning kokkusin, sest nad on wangid.

Nad käiwad ahelates, - wassed pottetud orjad.

Ma nägin kahwatuid palgeid, rustunud silmi, elust tüdi-
nenud nägusid.

Kuulsin nende hinge leina, nende ahastushüüdeid.

Nägin neid wajumas, lootuseta wajumas, sinna kus walit-
semas öö ning öüdsus.

Ja ei leitud kedagi, kes wälja oleks läinudn neid pääst-
ma, nendele teajuhiks olema wabadusele, elule igawese-
le, ainukesele mis wäärt on saada elatud.

Ma nutsin, kaua ma nutsin.

Mu hing, kuis wõid sa weel külmalt neist mõõda minna?

Kus on su süda?

Mis on su süda?

— " Mu süda on rinnas, waid jäätükina.

Mu süda on tarretanud laawa, hall, eluta.

Mu süda on kustuunud söed, ning tuhk.

Mu süda on kottpime taewas tähtedeta.

Mu süda on haud teis koolistanud surnuluid...

Kuis woin ma weel armastada, kui tuluke mu kustu-
nud?

Kuis woin ma teisi päästa, kui enda hinge anelad seo-
wad?

Miks püüad mind äratada, kui tõusta ei jäksa?

Miks kutsud mind, kui hinges mul keeled katkenud, kui

lilled mu peenrail murtud ning mätta tallatud?

Jäta mind, sest ma ei wõi..."

— ärka mu hing, oh ärka.

Sest aeg üliwäga kiirelt lendab, ning langemas warjud
süsimustad, kohutawad.

ärka mu hing, oh ärka.

Sest ka sulle on leitud weel tee, mis elule wiib...

Kas nägid kolm risti seal üksindasel künkal?

Kas kuulsid maad ja taewastwärisewat, kui wõitlus seal
mässas, äge, ahastuslik surma wõitlus?

Kui päike nuttes enda palet taewa musta törwa mat-
tis, kui lõhkesid kaljud, ja awanesid hauad?
Waata seal, ja ainult seal on sinu paastmine.
Sest surm on seal wõidetud?

„Surm, kus on sinu astel? Põrguhauad kus on sinu
wõimus? “

Mu hing on wait ning imetleb.

Imetleb saladuslikku walgust, mis ristilt särab.

Näeb walude meest okaskrooniga, kelle süda armastuses
lõhkenud.

Kuuleb imeõrnu, igawesi helinaid, — mis kui pehme ema
naal nutwat südant waigistab, — hinged woolawat elustawa
balsamina.

Ja südames sulamas jää.

Tarretanud laawa muutub soojaks, pehmeks.

Kustunud söed leegitsewad, ning põlewad jälle.

Pimedal taewal tõusewad tähed, hiilgawad lootusrik-
kad tähed.

Hauas liigutamas surnuluud ülestõusmise hommiku ootel.

ärka mu hing, oh ärka.

Sest kui töö ootab sind ees, kuis võid sa veel wiituda, kui tuhandeid käed end abi otsides su poole wälja sirutawad, kui mustad anwardawad pilwed taewast katmas, ning liginemas kesk-öö.

Rutta mu hing, oh rutta.

Sest kaua, liig kaua oled sa maganud rasket surmaund...

D.Fiskar.

KUULUTAJATE WENDADE KURSUS.

Pikema ootamise järele jõudsid wilmaks kätte kuulutajate wendade kursused, mida meie energilise juhi K. L. Marley ettewõttel Misjoni ühendus korraldas 9-12 nowembril S.R. ruumides. Kursus peeti hommiku poole kella 9-1 ja õhtu poole neljast-seitsmeni, kuulajate-na olid tulnud kaunike kogu wabamõtlejaid wendi wäljast poolt Tallinna, nii mõned koguni kaugemalt: Rakwerest, Narwast, Otepäält, Walgast. Olid ilmunud ka Tallinna wennad pea kõigist ringkondadest-ilus nähtus.

Kursustel said iseäranis suure tahepanu osalisteks Karl Kaupsi õpetlikud kõned. Täis praktilisi juhatusi

Jja eluskatsutud napunaiteid olid ta kõned homileetikast (kõnelemis õpetusest). Paljudel kuulajatel tõusis soov, et K.K. oma ülestahendused sellest aineist kõrgemaks trükis ilmutaks. Sügawatesse piibli saladustesse viis ta kuulajad Rooma raamatu 5,6 ja 8 peatüki seipetustega. Kindel on, et ei ole teist isikud usklikkude seas Eestis, kes nii süstematiliseeritud ja huvi- võusrikkalt oskab suuri ja sügawaid mõtteid esile tuua, nii kuulajate mõistuse, kui ka südamele mõjudes.

K.L.Marley kõne allians liikumisest selgitas palju usklikkude wahekordi ja seadis üles kõrged, aga siiski teostamiswõimulised ideaalid millede teostamine palju aitaks kaasa usklikkude seas üksmeele kaswaniseks ja sellelega ühenduses ka wõimaldaks paremat armuõpetuse kuulutustöö tegemist. Teised tema kõned wõimaldasid ka kuulajatele kõrgeid momente läbi elada. Kõnes Eestimaal usulises seisukorrast, tõi tema meie silmade ette Eestimaal kaardil kohad, kus laiemal määral kuulutatakse armusõnumeid Kristuse ristist, ning kohad, kus üks ehk teine ususelts Jssanda tööd tegemas.

Kurwalt peatas kuulaja pilk mustadel väljadel kaardil, kus walitsemas waimulik pimedus, röömsalt löid särana tema silmad, kui ta kõneles maakontadest, kus südikalt walgustamas üksikud usklikud perekonnad oma ümbrust. Jah Jssand, saada oma töötegijaid välja, sest põllud on juba walged löikusele.

Kõnes waimude ilmast tõi K.L.Marley ette nende näade ja kurjade waimude leegionid, kes meid ümbritsewad. Ta peatas ka spiritismi, okultismi ja wiimasel ajal nii kuulsakssaanud teosoofia juures näitades neid saatanlikke wörgutuspaela, mis neis õpetustes peituwad. - Ei lähe usklik nõia ega lausuja, ega pomiseja juure - temal on Jsa taewas, kes teda aitab, temal on Püha Waim, kes temale tött ilmutab.

Huwitawad olid ka J.Lillienthali kõned, isiklikust hinge hoolest ja Hudson-Tailori elust. Iseäranis wiimane oma episoodirikkuse ja mahlakusega leidis kõiges sooja wastuwõtmist. See oli eeskujuks, kuidas peab eäulugused ette kandma, et nad mitte igawaks ei lähe, waid kuulaja kõik aeg wärske hoiawad, teda kõne all

olewa isikuga kaasa panewad elama ja temas ka teata-
wa walmustuse sunnitawad.

Et mõned ootatud kõnelejad tulemata jäid (w.w.Lips-
tok, Priikask, Tannebaum ja weel mõned), on seletataw:
et kursuste eeskawwa teed leidsid sarnased kõned, kui
E. Loder'i „Sawanarola“ ja W. Raklese „Livingstoni“ elu-
lood. Kuid võib olla, et arwamine nende kohta liig sub-
jektiivne on.

Tähtsam kui need teadmised, mis kuulajad kõnedes lei-
dsid, on see alliansi meel, mis ilas vähema wahajuntu-
miseta kursustel walitses. ülendaw ja südant liigutaw
oli silmapilk, kui J. Sirotkin kursuste lõpul toonitas
seda wennalikku armastust ja üksmeelt, mis nendel päe-
wadel oli walitsenud. Tawoowis, et wennad kohtade peal
edasi töötaksid wennalikus meeles, et walituse riik
wõiks kaswada ja soowitas selle tõuturaks wennalikus
armastuses üksteise kätt suruda.

Lõppesid ootatud päewad, kuid hinges rõõm ja rahul-
tustunne wõis kuulaja lahkuda - kursused olid oma üles-
ande täitnud.

L.E.O.

Spilased ja nõned tartu pool peale, kelledegi

meil rööpa teretada. Enne Pritsu laulainu veel
huuhtat ja laulu. seega... ja...
pool laulu... Pritsu kella... algas

Esimene referaatõhtu kirjandus- konstitoionna
korraldusel peeti õhingu ruumes 21 septembril Sawana-
rolast. J. Laar pidas lühikese avamiskõne. Kõne lõpe-
tusel deklameeris öde Hermann ~~Sawana~~rolla üle. Kolman-
daks pidas wend Ader kõne Sawanarollast. Sawanarolla
asus juba nooremehena kloostrisse, et oma rahutumalle
hingele rahu leida. Kloostriis uuris tema pühakirja,
ning pidas kloostri alas kõnesid. Kõned muutusid temal
ikka kord korralt wägewamaks ja rahwast tuli niiwõrd
palju kokku et kloostri alas enam ruumi ei jatkunud.
Omad kõige tulisemad nooled sihtis ta just nende pihta
kes mitte Jumala kartuses ei elanud, ning sellega tõm-
bas ta nende wiha oma peale. Nagu see ikka on hakati ka
teda wihkama, need tema endised sõbrad ja pealtkuula-
jad mõistsid teda ühes oma kane kaaslasega surma. Lõpp
kõne pidas K. Marley 2 Moosese 14 peatüki üle. Mooses
tõi Jisraeli rahwa Egiptusest ara, kui nad kohawat
wett, ning waenlast eneste taga nägid, kes terve wäega
neid taga ajas kokkusiwad nad uliwaga ara, nad ei usal-
danud oma usku Jumala peale rajada, et tema neid läbi

mere kannab, ja nende usk langes. Jumal ei jätnud neid sellelgi korral abita. Ta ütles Moosesele „Tõsta kepp ja löhu wett“ Mooses taitis ta kasku, ja waata, wesi seisis kui müür mõlemil pool, ning Jisraeli rahwas läks wigata weest läbi, kuna Waarao wee woogudes hukkus. Seda nähes hõiskas ja kiitis Jisrael oma Jumalat. Sagedasti teewad ka nüüdse aja inimesed seda. Seni kui eluteel mingisuguseid kiusatusi ei ole on nad õnnelikud kui aga rasked ajad kätte tulewad, ja kõik nii paistaks, nagu tahaks kõik neid neelda, siis laggeb nende usk, sest nad ei raja oma usu Jumalale ja nad waowad ikka sügawamale ja sügawamale kuid ei maksa usku kaotada: on tarwis ainult usus Jumala peale waadata, küll tema kannab meid läbi.

H.R-t.

REIS OTEPÄÄLE.

Saabus wiimaks 13 oktoobri õntu, mida ma nii wäga ootasin, sest siis wõisime Otepäale sõita. Magada wagnis ei saanud hästi, sest wagn pörutas hirmsasti. Pika ootamise järele jõuäsimine üks kord oneti Tartu kell seitse hommikul. Sealt tulid ka meie noored, üli-

õpilased ja mõned Tartu õed peale, kelledega
meil rõõm teretada. Enne Pritsu laulmise veel
pool laulu. Saabudes Pritsu kella üheksaks alga-
sime käiku mööda porisest maanteed Otepöole, kuhu
jõudisime umbes kolme tunni pärast. Lõunastades läk-
sime mõned paadiga sõitma. Järw oli kaunis walt ja
ütlemata kena oli seal sõita. Mõned laulsid poolset
laulu järwel. - Warsti pärast seda algas tund uues
palwemajas, mis oli kaunis elaw ja äge. Öhtul kuul-
sime Peipsi keelpillide kaoritauale, mis ime kenalt
kõlasid, ning hinge paremad muljed wajutas. Olles
weel öhtu palwes heitsime magama. Hommikul oli
ühis palwetund uues palwemajas. Pärast hommikuei-
net algas tund kl. 9, kõneles wend Tiismann Jaa-
kobi eluloost, pannes palwemajale nimi „Peetel“
Pärast teda kõnelesid weel paar wenda lõpetades
koosoleku kl. 11 hommikul. Pärast koosolekut
läksime kiriku, kus laulsime kolm laulu. Peipsi
õed laulsid jälle nii ilusti, et päris hea oli kuu-
lata. Pärast lõunastamist oli palwemaja siaseõnnis-
tamine, mida toimetas kiriku õpetaja ja mõned wen-

nad: ning andsid terwitusi. See koosolek wenis pikale. Öhtul oli veel üks koosolek, pärast mida meie hakkasime ära tulema. Läbi õpimeda Pritsu poole. Saadeti Tallinnasse palju tuhat terwit. Jaanase tuli oodata ligemal pool tundi, kui rongile saime. Tartus lahkusid üliõpilased, ning meie puhkanasime siia Tallinnani.

-1.-m.

PEREKONDLIK LAULÜHTU 29 OKT.S.A.

Kaunistatud walge saal püüdis mõjuda, et kodusena tunda. Rahvast oli rohkesti. Kui lauluõhtul esines peasjalikult koor, ning solistidena anderikkamad muusikas. Taheti laulda kõigepealt suurele loojale, laulda, et südameid soendada, rõõmustada. Oo, tee terwekski südame kannel, paranda katkenud keeli, et pühendaks kõik kõla sulle.....

Juba kostsid laulud igatsusest pääseda kodumaa randa, nassawaist laineist, kuid ka waiksest rahvast keset tormist merd. Teha ka teistele meeldiwaks, kenaks, meile koduks saanud ühingut, - kes teab, kas õnnestas kuid

kuld sademesse langes küll sõnu. Eks leidu ning es
harva tallelist harmooniid, seda rohkem kutkestab
musikaalne kokkukõla. Sümboliks õhtu eesmärgile
oli seinale seatud kannel pealkirjaga „kiitke Jee-
hoowat.“ Jah, kiita armu eest, millel polegi lõp-
pu...Parast wahesega, perekondliselt kooswiidimi-
sel esildati mõtteid, mida aratanud laulud. Kriiti-
kumus, et mõnelgi olid mõtted juhitud suurele pae-
wale, kui laulawad arwanata hulga kiitust sellele,
kes ilmus päästjana, kellelt saadi jõudu wabanemiseks
madalaist püüdeist...

E. 3-g.

Rahu tahab pakkuda ilm jamutawale hingedele,
pannes toime kõiksuguseid lõbustusi. Muid nad ei suu-
da seda anda. Aga Jssanda wiinamael töötawad noored
panewad toime noorte õhtuid kuhu nad kutsuwad ra-
nutumaid hingesiid, et nad saaksid tallelise ranu Jee-
suses.- Auaaegae wahesaja järele, peeti jälle Noor-
te õhtu 8 okt. Tähenadatud ajaks oli kokkukogunud.

iseäranis hulga noori. Waljas sügis. Peegelduwad sü-
gise wärwid. Elu, mis awaldus ainult kosuwas looduses,
kustub. Hinge asub sügaw leina tunne. Deklamatsioo-
nid, laulud ja kõned, kuulutawad ainult rahu Kris-
tuses, kes suur ja wägew on, Mõtted saawad tahtma-
ta kaasa kistud, ning ükskõiksuse tunnetest wabasta-
tud, hakkawad paistma kaugelt koidukiired, kustutades
kurbuse ja rahunuse. Tundes ära nõrkust ja jõuetust
otsustad ennast tallest Kristusele anda, maha jättes
maailma tühjust ja kaduwust. Ning ülewoolaw tänu-
tunne tõuseb hinges Jeesuse wastu, mis awaldub pisa-
rais.

S.S.

-- = -- -

Wist ebakohane koosoleku aeg, - pühapäewa lõunal
kl. I - oli pönjuseks: et waheldased toinkonna liik-
med olid kokku tulnud. Aga nende waheste wahel walitses
üksmeel, ning wäike koosolek wõis tunnistada, et Krist-
tus nende seas wiibis.

Pikenalt peatati opalograferimise tööde juures.
Lõpuks leiti otstarbekohase olewat kutse, kirjendus-

ja muusika toimkondadest eraldada mõned liikmed uue
paljundawa toimkonna asutamiseks.-

Kutse toimkonna juhi abiks waliti ühel häälel
Marta Bataschkow.

-er-

Järjekorraline majanduskoosolek peeti ühingu
3 now. s.a. kl.7 õhtul.

1. Peakosoleku ja wiimase s.o. 31 okt. nõu-
kogu protokollid loeti ette.

2. Toimeteti aruandeid kõigelt 10 toimkonnalt.
(Pikemalt iga toimkonna tegewusest ilmub edaspidi.)

Koosolek lõpeteti kl. 8 paigu.

-r-

Kirjandus-kunsti, kutse ja muusika toimkonnad
ostsid opalograafi 6000 mk., millel saab paljun-
dada kirjutust 1000 eksemplaarini, kõik selged
ning musta trükiga.

21 okt. käis 7 noort. „Noorte Elu lewitamas, majast
mai ja saades sellega müüa 160 eksemplaari.

-r-

21 okt. s.a. peeti teine referaatõhtu kirjandus-
kunsti toimekonnal w. Raklese poolt Liwingstonist.
Sisu selgituseks olid kaardid muretsetud. Liwingston
misjonäärina rändas läbi Lõuna Aafrika, tehes sellega
misjonitööd paganate keskel, ning maadeteaduslikke
leidusi. Temast kui misjonäärist võime järgmist õppida:
suurt armastust, kannatust ning pusiwust mustade vastu,
kelledega ta waga soojalt ning armsalt kohtles.

Järgmine referaatõhtu on järgmisel aastal Peetruse
elust ja ta kirjadest võib olla udupiltidega.

-r-

Nagu kuulda, peetakse laste jõulupuu 17 dec. ja C.E.
ühingu 1 jaan. 1923 a.

-r-

21 okt. s.a. võisid wanemad laste kiitust suurele
Loojale kuulda ühingu ruumes, kus kaunis suur koguke
üles astus laulude ning deklamatsioonidega.

WÄLJAANDJA: TALLINNA, SINISE RISTI CE. ÜHINGU KIR.K. T.

WASTUTAW TOIMETAJA: EDGAR ROSENSTRAUCH.

TEGEW TOIMETAJA: WIKTOR WEERUS.

